

ת"פ 33373/02/14 - מדינת ישראל נגד אליהו בן-יעיש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33373-02-14 מדינת ישראל נ' בן-יעיש

בפני
בעניין: כבוד השופט אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אליהו בן-יעיש

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה במזיד ברכב, איומים ואחזקת סכין.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 3/9/13 בסמוך לשעה 02:30 ברמת שלמה בירושלים שהה הנאשם עם אחרים בפיצריה במקום.

א. עובדות כתב האישום

הגב' אסתר אהרוניאן (להלן: "המתלוננת") המתגוררת בסמוך פנתה אל הנאשם והאחרים וביקשה מהם לשמור על השקט, שכן מדובר בשעת לילה מאוחרת. בתגובה, יצא הנאשם מהפיצריה ואיים על המתלוננת באומרו לה: "אני אשבור לך את החלון, יא בת זונה שרמוטה". המתלוננת אמרה לנאשם כי בכוונתה להתקשר לבעל הפיצרייה שיבקש מהם לשמור על השקט הנאשם המשיך לגדפה ולצעוק עליה תוך שהוא אומר: אני אנקום בה".

בהמשך הלילה, ניגש הנאשם לרכבה של המתלוננת וחתך את אחד מגלגלי הרכב באמצעות סכין שנשא עמו.

ב. טיעוני הצדדים לעונש

בטיעוניה לעונש מציינת התביעה לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם בעבירות סמים, התרשמות שירות המבחן בדבר נטילת אחריות חלקית, וסירובו לעבור טיפול במסגרת שירות המבחן.

מנגד לזכותו של הנאשם, מציינת התביעה כי הנאשם עבר שינוי מסוים בחייו, רכש צמיג חדש עבור המתלוננת ועובר

טיפול במסגרת פרויקט "אחרי" המסייע לנוער בסיכון.

התביעה טוענת למתחמי ענישה הבאים: בהחזקת סכין ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר, בעבירת איומים, ממאסר קצר ועד ל-18 חודשי מאסר ובניגע לעבירה שעניינה חבלה ברכב במזיד למתחם ענישה הנע בין 4 ל-7 חודשי מאסר.

נוכח הנסיבות, עותרת התביעה להשית על הנאשם חודשיים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

מנגד, טוען הסנגור כי הנאשם נטל אחריות מלאה על העבירה, פיצה את המתלוננת והביע חרטה על מעשיו. כן מציין הסנגור את נסיבות חייו הלא פשוטות (כפי שיפורט בהמשך) ומבקש להסתפק בקביעת מאסר מותנה ופיצוי לא גבוה. לחילופין ככל שיוחלט על השתת עונש מאסר, מבקש הסנגור להשית על הנאשם תקופת מאסר קצרה שלא תעלה על 14 יום.

ג. תסקיר שירות המבחן

הנאשם כיום בן 21 שנה, רווק המתגורר בבית הוריו בירושלים ועובד כעוזר נהג בקו חלוקת ביצים.

משפחת המוצא מונה זוג הורים ו-9 ילדים, כאשר הנאשם הינו הבן הרביעי. שניים מאחיו של הנאשם היו מעורבים בפלילים וריצו עונשי מאסר.

הנאשם מתאר קשר דל וקונקרטי עם אביו, כאשר האב נתפס על ידי הנאשם כאדם מופנם ונוקשה, בעיקר בכל הקשור לדת. מנגד, מתאר הנאשם קשר קרוב מאד לאמו, שלדבריו, מהווה עבורו דמות חמה ותומכת.

הנאשם סיפר כי הוריו חזרו בתשובה סמוך למועד נישואיהם וקיימו קשרים מצומצמים עם בני המשפחה המורחבת. שירות המבחן התרשם כי תנאי גדילתו אלו של הנאשם יחד עם דחק כלכלי השפיעו על מהלך התפתחותו התקינה, על דימויו העצמי ועל תהליך גיבוש זהותו כבוגר וכעצמאי. הנאשם נדרש מגיל צעיר לצאת לסייע בפרנסת הבית.

הנאשם מעיד כי למד במסגרות חרדיות עד גיל 16 שנה, חלקן מסגרות פנימייתיות, אך התקשה להתמודד עם המסגרת הישיבתית הדתית, אשר דרשה בין היתר שעות לימוד רבות, ולפיכך עבר למסגרות אחרות, אך גם בהן התקשה להתמיד.

הנאשם עובד בעבודות מזדמנות ומזה כ-3 שנים נמצא בקשר זוגי, המהווה עבורו מקור לתמיכה רגשית.

באשר לשימוש בחומרים פסיכואקטיביים מסרה הנאשם כי בגיל 17 שנה החל שימוש בסמים מסוג חשיש, תחילה באופן חברתי-מזדמן, אשר העמיק לשימוש יומיומי התמכרותי. בגיל 18 שנה החל לצרוך אלכוהול.

לדבריו, על רקע הליך פלילי שהתנהל נגדו בעבירות סמים, חדל לחלוטין משימוש בחומרים ממכרים. שירות המבחן אינו יכול לאשר את דברי הנאשם או לשלול אותם, שכן הנאשם לא התייצב לבדיקות לאיתור שרידי סם אליהן הוזמן.

היסטוריה עבריינית והעבירה הנוכחית

מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי בשנת 2013 הורשע הנאשם בעבירות של סחר בסמים, ונדון בין היתר לעונש מאסר בעבודות שירות ולצו מבחן. במסגרת צו המבחן היה ניסיון לשלב את הנאשם בקבוצה טיפולית.

ביחס לעבירה הנוכחית, התקשה הנאשם ליטול אחריות מלאה, ובין היתר כפר בטענה כי איים על המתלוננת וכן מסר כי לא נשא עמו סכין, אלא מדובר בסכין שנטל מהפיצרייה בה ישב.

בנוסף, תיאר כי לאחר האירוע, התנצל בפני המתלוננת ואף רכש עבורה צמיג חדש.

הנאשם הביע תחושות כעס וקיפוח בגין ההליך הפלילי הנוכחי, כאשר מחד הביע חרטה על מעשיו ומבטא רצון לנהל אורח חיים תקין וחיובי. מנגד, מסר כי חש ש"תפרו לו תיק".

להערכת שירות המבחן, ברקע לביצוע העבירה גילו הצעיר של הנאשם וצורך בהרגשת שייכות והערכה חברתית.

הנאשם אינו מעונין בטיפול במסגרת שירות המבחן אולם מקבל סיוע והכוונה מטעם פרויקט "אחריי" המסייע לצעירים ונוער בסיכון וכן מטעם ארגון ג'וינט ישראל.

הערכת סיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום

שירות המבחן מציין כי הנאשם גדל בתנאי דחק פיזי, כלכלי ורגשי ומחוסר בשייכות ובתמיכה, תוך פגיעה בדימויו העצמי ובתהליך התפתחותו התקינה. מגיל צעיר סבל מקשיים התנהגותיים והסתגלותיים למסגרות השונות ונשר מלימודיו בגיל 16 שנה. השירות התרשם מקושי בביטחון בקשר עם דמויות משמעותיות ובייחוד עם גורמי טיפול ותמיכה. הנאשם שלל מוכנות לקשר טיפולי כיום, וכן התקשה לשתף פעולה במסגרת צו מבחן בשנים 2013-2014.

שירות המבחן התרשם כי מצבים בהם חש הנאשם לחץ, פגיעה ותסכול עלול הוא להגיב באופן אימפולסיבי ואף תוקפני, תוך קושי בהפעלת שיקול דעת מעמיק, כפי שאירע, בין היתר בעבירה הנוכחית.

ביחסו לעבירה הנוכחית, השירות מציין כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה ולהתבונן בדפוסיו ובמניעים לביצועה. עוד התרשם השירות מחשיפה ומעורבות קודמת בעבריינות ומאלימות בעבריינות.

כל אלו מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי למניעת הישנות עבריינות בעתיד.

בצד החיובי, התרשם שירות המבחן כי הנאשם עושה מאמצים ומגייס כוחותיו להתנהלות תקינה ומדבריו עולה כי מזה שנה אינו משתמש בסמים. הנאשם עובד באופן מסודר, אמו ובת זוגו מהוות עבורו גורמי תמיכה משמעותיים ומחזקים. אלו מהווים להערכת שירות המבחן גורמי סיכוי למניעת הישנות עבריינות בעתיד.

המלצה ותכנית שיקום

נוכח גילו הצעיר של הנאשם, המוטיבציה המילולית שמביע הנאשם כיום לניהול אורח חיים תקין, כשלדבריו בין היתר מזה כשנה הינו נקי מסמים ולאור היותו בקשר טיפולי מחוץ לשירות המבחן, ממליץ שירות המבחן להימנע מעונש של מאסר בפועל ולהטיל עליו מאסר שירות בעבודות שירות, זאת אף כענישה חינוכית ומציבת גבולות עבורו.

דין וגזירת דין

מתחם העונש ההולם

בהתאם להוראת סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בבצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת.

הנאשם הורשע במספר עבירות המהוות מסכת עובדתית אחת ויש לראות בהן אירוע אחד בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" שאומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (רע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15); ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14); ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15)).

לפי סעיף 40 יג לחוק העונשין ייקבע עונש כולל לעבירות כולן.

חבלה במזיד ברכב

הערך המוגן בעבירה של חבלה במזיד ברכב, הינו זכותו של אדם להגנה על קניינו. במקרה שבפני מדובר בפגיעה שאינה גבוהה.

בחינת הענישה הנוהגת בעבירה של חבלה במזיד ברכב מעלה כי בתי המשפט נוטים להטיל עונשים הכוללים רכיב של מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, כאשר בדרך-כלל נילוה לעבירה זו ביצוע עבירות נוספות (ראו והשוו למשל: עניין נימר לעיל; ת"פ (רחובות) 47403-12-12 מדינת ישראל נ' מדהלה (14/5/2014); ת"פ (טבריה)

3274/05 מדינת ישראל נ' זדה (6/12/2006) .

בתפ"ח (מחוזי-נצרת) 51985-05-14 מדינת ישראל נ' יוסף (ניתן ביום 29/12/14) הורשע הנאשם, בחור צעיר נעדר עבר פלילי בעבירות שעניין חבלה במזיד ברכב והחזקת סכין בכך שעצר רכבו של המתלונן, יצא מרכבו כשהוא אוחז בסכין, באמצעותה חתך שניים מצמיגי רכבו של המתלונן. בית המשפט אישר הסדר הטיעון והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

בת"פ (מחוזי-נצרת) מדינת ישראל נ' עזרן (ניתן ביום 16/6/13), הורשע הנאשם בעבירות מטרד לציבור, חבלה במזיד לרכב ושכרות (לפי סעיף 193 לחוק העונשין) בכך שפיזר עשרות אבנים גדולות על כביש מס' 90, כתוצאה מכך נגרם נזק לצמיגי של אחד מכלי הרכב שנסעו במקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר והשית עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. בשיקוליו נתן בית המשפט משקל לעברו המכביד של הנאשם, ולכך שהינו מוכר כבעל נכות נפשית.

בת"פ (שלום-י-ם) 32191-04-12 מדינת ישראל נ' אלפרון (ניתן ביום 15/7/13) הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירות של חבלה ברכב במזיד, הפרעה לשוטר והחזקת סכין, בכך שדקר 4 צמיגי ניידת משטרתית. בהתחשב במדיניות הענישה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, קבע בית המשפט מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל (בהפנותו ל: **ת"פ (י-ם) 7993/08 מדינת ישראל נ' אבו עסב, ת"פ (ת"א) 3325/08 מדינת ישראל נ' רודקוב, ת"פ (ת"א) 5164-10-11 מדינת ישראל נ' שכטמן, ת"פ (אשד') 22099-04-10 מדינת ישראל נ' בלטה**).

בהתחשב במידת הפגיעה בערך המוגן, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם העונש במקרה שבפני נע בין מאסר קצר ועד שישה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

עבירת האיומים

באשר **לעבירת האיומים** בה הורשע הנאשם הערך המוגן הוא הזכות לשלום הציבור והזכות לשלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט.

יפים לעניינינו הדברים שנקבעו ברע"פ **2038/04 לם נ' מד"י**:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאיום שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום".

בחינת הפגיעה בערך החברתי המוגן, מוביל למסקנה כי מדובר בפגיעה בינונית, שכן הנאשם לא איים על חיי המתלוננת או בפגיעה בגופה אלא בפגיעה לשבור את החלון תוך גידופה בשפה גסה ובוטה.

לטעמי, מתחם הענישה בעבירת האיומים שבפני נע בין מאסר מותנה לבין מאסר לתקופה קצרה, שיכול וירוצה בעבודות שירות.

עבירה של החזקת סכין

הערך המוגן בעבירה של החזקת סכין הינה הגנה על גופו, שלומו ובטחונו של הפרט מפני תופעת הסכינאות (רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל**), ולמנוע מראש סיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש אלים בסכין.

בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי רמת הפגיעה הינה משמעותית, שכן באמצעות אותה סכין גרם הנאשם נזק לרכבה של המתלוננת. לא נתתי משקל לטענת הנאשם כי נטל את הסכין באופן ספונטני מהפיצריה, משלא תוקנו עובדות כתב האישום בענין זה, והנאשם הודה בהן במתכונתן המקורית.

בחינת **מדיניות הענישה הנהוגה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים שונים, החל ממאסר מותנה ועד למאסרים ממושכים בפועל בהתאם לנסיבות השונות ומידת הסיכון (רע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל**; רע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 10033/08 **שירזי נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 11-02-9095 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל**; עפ"ג (מחוזי מרכז) 12-09-32376 **שבטיה בן פחר נ' מדינת ישראל**; רע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 11-08-8267 (מחוזי חיפה) **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל**; ע"פ 12-08-3727 (מחוזי חיפה) **בנימין איפראימוב נ' מדינת ישראל**).

נוכח **מידת הפגיעה בערך המוגן, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע כולו, נע בין מאסר מותנה לשלושה חודשי מאסר שאפשר כי ירוצו בדרך של עבודות שירות.**

גזירת העונש המתאים

במסגרת גזר הדין יש לקבוע מהו העונש הראוי לנאשם המסוים שבפני. לשם כך יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן.

הנאשם כיום בן 21 שנה, רווק, המתגורר בבית הוריו.

עולה מהתסקיר כי הנאשם גדל בתנאי מחסור כלכליים ורגשיים וסבל מתחושת חוסר שייכות ותמיכה שהובילו לפגיעה

בהערכתו העצמית ובהתפתחותו התקינה.

לנאשם עבר פלילי בתחום הסמים, לפי דיווחו צרך סמים ואלכוהול, ואין לומר בוודאות כי חדל משימוש בחומרים ממכרים בהעדר נכונות מצדו להיבדק.

לנאשמים כשלים באישיותו לרבות נקיטה באלימות ובאימפולסיביות במצבי דחק, הנאשם נטל אחריות חלקית על העבירה, תוך שהוא מעביר את האחריות לידי גורמים שלישיים.

מנגד, הנאשם עובד למחייתו ובשנתיים שחלפו ממועד ביצוע העבירה לא ידוע על תיקים פליליים שנפתחו נגדו. הנאשם מצוי בזוגיות מיטיבה וגם הקשר עם אמו מהווה גורם תמיכה עבורו.

למרות שסבור אני כי ראוי להטיל על הנאשם עונש מאסר, ולו קצר, בדרך של עבודות שירות, נמנעתי מלעשות כן בתיק שבפניי על מנת שלא להסיט את הנאשם ממסלול של עבודה והתקדמות בציר של ניהול חיים תקינים ובנסיבות העניין, לא בלי קושי, ראיתי להכביד עמו ברכיב הקנס והפיצוי תוך שאני משית עליו של"צ.

בנסיבות העניין ראיתי לדון את הנאשם לעונשים הבאים:

1. קנס כספי בסך ₪2,000 אשר ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 11.6.16.
2. פיצוי בסך ₪2,000 למתלוננת. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים רצופים החל מיום 11.1.16.
3. של"צ בהיקף 150 שעות כפי שיותווה על ידי שירות המבחן.
- השל"צ יסתיים בתוך 12 חודשים, תוך מתן הדעת לגבי כך שעבודות השל"צ לא יגרמו לנאשם לאבד את מקום עבודתו.
4. שלושה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות איומים ו/או החזקת סכין.
5. חמישה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות של היזק בזדון ו/או חבלה במזיד ברכב.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, 25 נובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.

